

бленіе то става на противъ недостатокъ и злость. Ласкателя варви въ истыя пжть съ Возхвалителя, не го е грѣ-
 жия, ако казва истинѣ, или не, и ако види чи благодарити,
 хвали и за лъжливи добродѣтели, и щото правѣтъ онія,
 кои то набеждатъ на лъжѣ, и съ клевета, исто то прави и
 той, но той е по' опасенъ отъ тѣхъ; зашто отъ тѣхъ ся вар-
 димы, а отъ ласкателя не, зашто го имамы за пріятель.
 Клеветницы тѣ усждатъ и укоряватъ добры тѣ като злы;
 а ласкателя ги правы злы; хвали онія, кои то не сѣ
 достопохвални, за нѣкоя особенна полза, а скритомъ ся
 подсмива на пріятеля си, чи е безуменъ, и вѣрва що то
 му кажатъ. А истенскій Восхвалитель, украсява слова
 та си, но не излиза отъ вѣнъ мѣрка та, хвали достопо-
 хвалны тѣ, не за своя полза; не го е грѣжия, ако слова
 та му благодарятъ, или не, благодарити ся чи исполнява
 свята длѣжность, като хвали добродѣтель тѣ, и става по'
 много пріятель, като види чи пріятеля му добытъ по' мно-
 го добродѣтели.

231-о. На по' горны тѣ отъ насъ, или живы, или
 мъртвы, уцѣнявамы имъ свѣтли тѣ дѣла, съ почтеніе, и нѣ-
 кой пжть казвамы, чи смы недостойны за да похвалимъ
 достойно добродѣтели тѣ имъ, най много послѣ смъртъ
 та. А подобны тѣ нами, и равны тѣ хвалимъ, по' свобо-
 дно и пріятелски. А по' долны тѣ хвалимъ, като чи по-
 читамы благѣ тѣ имъ волю, за да ги подканимъ на по'
 голѣми дѣла. Нѣкой пжть ся унуждавамы да похвалимъ
 нѣкого за добродѣтель, коя то нема, за да го подканимъ
 да ѣ стори.

232-о. А въ писма та сичко то треба да е съ
 мѣрка. Тѣ ся пишѣтъ, или когато добые пріятеля ни
 нѣкой чинъ, и му изяввамы радость тѣ си, или кога то
 стори нѣкое чловѣколюбиво добро го хвалимъ, или като
 ни стори нѣкое добро благодаримъ го, или му искамы нѣщо